

Протокол

№

гр. София, 16.11.2015 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 16.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5119** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, на именно повикване в 09,54 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Р. А. Г. – редовно уведомен, явява се лично и с АДВ. Н., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ БНБ – редовно уведомен, явява се АДВ. Х., с пълномощно от днес.

За СГП се явява прокурор П..

АДВ. Н.: Не намирам пречка да се даде ход на делото.

АДВ. Х.: От името на доверителя ми заявявам, че намираме пречка да се даде ход на делото, както е изразено в становището ни. Поддържаме нередовност в исковата молба, тъй като е само в две страници, която ни е представена последно.

АДВ. Н.: Заявявам, че исковата молба е уточнена по адм. д. № 680/2015 г. пред ВАС и ние поддържаме същата и направените с нея искания по доказателствата. Поддържам, че копие от тази искова молба е връчена на ответника по първото дело пред АССГ № 3296/2015 г. и такъв препис е връчен.

АДВ. Х.: Действително по друго дело исковата молба ни е връчена, а пък същата искова молба в настоящото дело, която се гледа пред настоящата инстанция, на настоящия състав на съда я няма. Няма такава искова молба и просто го уточнявам за да го имате предвид.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Х.: По отношение на нередовността имаме възражение за недопустимост извън това. Поради нередовност единствено заявяваме това, което заявих, че има такъв

пропуск по самата преписка, колкото приемаме, че с прилагане на другото дело се отстранява нередовността това следва съдът да го реши. По отношение на недопустимостта на исковата молба сме изложили в становището си към жалбата. Поддържам основанието за недопустимост изцяло в отговора на жалбата, както и в становището на доверителя ми от 11.11.2015 г., където са изложени аргументирано и подробно съображения, защо трябва да бъде прекратено производството по делото по силата на чл. 207, ал. 1 АПК, който повелява да се прекратят свързаните с производствата по атакуване на акта производства т.е., всички производства, които касаят обезщетения, с изключение на обезщетенията при нищожност. Считаю, че това убеждение в случая не се поддържа, моля да се съобразим с него. Извън това има съображения за недопустимост, които подробно са изложени, моля да ги вземете предвид.

АДВ. Н.: Исковата ни молба е на основание чл. 1 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди.

АДВ. Х.: Моля да вземете предвид следното: Производството, което е прекратено, и което беше обявено от исковата молба е във връзка с установяване твърденията на ищеца за наличие на бездействие, от което той черпи основанието на претенцията си за обезщетение. Претенцията за обезщетение е единствената претенция по настоящото дело, но настоящото дело не подлежи на разглеждане изобщо – претенцията за наличие на бездействие, тъй като това е решено с влязло в сила определение на ВАС като недопустимо. Има определение на ВАС, което казва, че няма право да се установява бездействие.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото. Изцяло се присъединявам към становището на ответника, че има влязло в сила определение на ВАС и реално, след като по смисъла на чл. 257 от АПК, както се произнесе и ВАС не следва да се разглежда делото. Считаю, че също така следва да остане без разглеждане и своята претенция по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ.

АДВ. Н.: Делото, което беше разделено и прекратено е поради недопустимост на искова претенция, която ние считахме, че не сме предявявали, но ВАС също прие, че сме я предявили и го прекрати. Става дума за искане по време на бездействие да се извърши действие. Ние такова не сме предявявали, то наистина е недопустимо, тъй като когато предявихме претенцията действието вече беше извършено, бездействието беше прекратено. В настоящото дело двете неща нямат връзка по между си, тъй като в случая претендираното от нас бездействие е нарушение на чл. 36, ал. 3 от Закона за кредитните институции (ЗКИ). То представлява елемент противоправност на делитната отговорност и не може разглеждайки делитната отговорност да не разгледаме и въпросът: В какво се състои противоправността и от това, че вложителите нямали били интерес, тъй като решенията, свързани с лиценза не били относими към тях. Да се прави извод, че в случая БНБ не е нарушила основен текст от българския закон и основен принцип, регламентиращ основно право на гражданите на ЕС, в точно определен срок, да си получат гарантираните влогове. Чл. 36, ал. 3 ЗКИ имплементира Директивата, относно пет дневния срок.

АДВ. Х.: На противоправността за случайно бездействие има произнасяне вече, че не може да има интерес.

АДВ. Н.: Това е единствено и само, когато касае основателността на отнемането на лиценза на банката, доколкото Директивата е имплементирана по специфичен начин от българското законодателство и представените доказателства.

СЪДЪТ

НАМИРА допустимост на исковата претенция, тъй като както се уточни СЪДЪТ е сезиран с иск по чл. 204, ал. 4 от АПК и се иска да установи незаконосъобразност на бездействие на БНБ по силата на задължение произтичащо от закона, а именно в определен от закона срок, да предоставя достъп до депозитите в К. на ищеца, или да отнеме лиценза или да установи недостъпност на влогове по Европейската Директива – едно от двете.

АДВ. Н.: Чл. 36, ал. 3 от ЗКИ, задължава БНБ да отнеме лиценза. Да това става с административен акт. Всеки държавен орган издава административни актове. Този административен акт тя го издаде с 6 месеца закъснение, като наруши задълженията си по този член. Ние претендираме нарушение на чл. 36, ал. 3 от ЗКИ като противоправно деяние на БНБ. Претендираме обезщетение за вреди от противоправно поведение на държавния орган БНБ, по отнемания от срок на лиценза при наличие на определени предпоставки. Претендираме обезщетение за вреди от нарушение на закона чл. 36, ал. 3 от ЗКИ. Претендираме и че това нарушение, е нарушение на Европейската Директива за гарантиране на влоговете. В конкретният случай претендираме, че БНБ е нарушила и една друга Директива по отношение на неотменност на сетълмента. Ние сме приложили платежните нареждания и сме поискали да представят основанието, на което са ги отменили, като сме превели парите преди специалния надзор. Не претендираме несъответствие на българския закон с приложимите Директиви, става дума само за седем дни. И в първото уточнение на исковата молба сме удължили срока и сме казали, че трябва да е от двадесети, а не както ние сме казали, че българският закон се разминава със седем дни, тъй като БНБ сама е спряла плащанията, а седем дневният срок е да наблюдава спрямо плащания от търговската банка.

АДВ. Х.: Считам, че с нищо не се променят доводите за недопустимост на исковата молба. Моля делото да бъде прекратено.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИЛАГА служебно адм. д. № 3296/2015 г., ведно с приложените към него адм. д. № 680/2015 г., III отделение на ВАС и адм. д. № 7067/2015 г. на ВАС.

Предвид направените в днешното заседание уточнения на исковата молба и необходимостта да се анализират направените искания със същата, съдържаща се по адм. д. № 680/2015 г. на ВАС и поради фактическа и правна сложност на казуса

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПО ДОПУСТИМОСТТА на исковата молба ще се произнесе в закрито съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,16 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: